

Els pensionistes es mobilitzen per les seves reivindicacions

El 16 d'octubre la Coordinadora Estatal per la Defensa de les Pensions Públiques (Coespe) convoca una concentració davant les Corts en exigència de les reivindicacions per les quals ve lluitant des de fa més de dos anys. Contra el Pacte de Toledo, per la defensa del model públic de pensions basat en el salari diferit, la garantia d'aplicació de l'IPC per a la revaloració de les pensions, entre altres.

La convocatòria és de nivell estatal, per a les 280 plataformes de la Coespe, i totes les organitzacions, col·lectius, persones que participin de l'objectiu de la defensa de les pensions.

La convocatòria comprèn una manifestació des de la Porta del Sol fins al Congrés dels diputats on es realitzarà una concentració i la presentació del document amb les reivindicacions als grups parlamentaris i el govern. Dues columnes sortiran a peu en sengles marxes des de Rota i Bilbao fins a Madrid

"Governi qui governi, les pensions es defensen"

Hi ha un govern en funcions incapaç, fins al moment, de donar una sortida positiva amb la formació d'un executiu disposat a satisfer les reivindicacions obreres i democràtiques. Les disquisicions i càbales interminables sobre combinacions governamentals que omplen periòdics i telenotícies expressen el desgast de les organitzacions i partits que durant decennis han estat donant suport a la reforma del 78, avui esgotada.

Situació que genera rebuig entre els joves i molt especialment per nombrosos antics militants polítics i sindicals, que en l'actualitat es reincorporen a agrupaments, com el de pensionistes., aixecant en nom de tota la classe obrera el combat per reivindicacions concretes enfront del govern i les institucions.

Sense ser rebuts per P. Sánchez en la seva roda de consultes a representants dels diferents sectors, la Coespe explica. "Considerem aquesta mobilització molt necessària per al nostre moviment, ja que portem molt temps al carrer amb manifestacions i actes de tota mena, i si bé vam ser capaces d'empènyer fortament en el pacte PNB i PP, que va desbloquejar el 0,25% de pujada de les pensions aquests dos últims anys, , per a pujar-les confor-

mement a l'IPC, així com en la marxa del PP del govern, a partir de llavors res s'ha mogut, les coses segueixen igual, o fins i tot en *alguns temes pitjor que estaven*"

Efectivament, la situació política està dominada per una contradicció escandalosa, consistent en què havent-hi des de fa mesos una majoria suficient en les Corts, encara continuen vigents, sense derogar, les reformes de pensions, la reforma laboral, la llei "mordassa", etc., herència del PP.

Per això és important la mobilització davant les Corts. Seguint el lema de "governi qui governi, les pensions es defensen", els pensionistes, per sobre de les conjeitures governamentals de cada moment, posen en el centre de la situació política el seu rebuig al Pacte de Toledo i la defensa de l'actual sistema públic de pensions basat en el sistema de repartiment finançat amb salari diferit.

"Han constituït ja la Comissió del Pacte de Toledo, una cosa nefasta per al futur del SSP (Sistema públic de Pensions); tenim l'espasa de Dàmocles del 0,25% (congelació), que ens amenaça de cara a la pujada del 2.020; segueix sense moure's en les dues reformes de Pensions de 2011 i 2013, ni en les Reformes laborals, origen del problema que arrosseguem; i el mateix passa amb la Llei Mordassa".

La mobilització del 16 d'octubre està oberta a la participació de tots els moviments que vulguin donar suport a la defensa de les pensions

"Des de COESPE estem convençuts que hem de fer una demostració de força, de penetració i d'extensió territorial en l'Estat, i per això demanem a tots els moviments i a totes les persones que ens vulguin donar suport, que el tema sigui sol amb la referència de les pensions públiques".

La convocatòria es converteix en una crida a la mobilització d'amplis sectors, plataformes i agrupaments de tot el territori de l'Estat. Ara com ara, amb algunes excepcions importants, com les centrals sindicals i el Moviment de Pensionistes

de Bizkaia. Aquest últim, no respon favorablement a la mobilització del 16 d'octubre, es concentrarà en accions en la comunitat autònoma.

El lloc dels sindicats i els treballadors actius

Les centrals sindicals, lligades pels seus acords amb el Pacte de Toledo i el diàleg social, sense iniciativa, abandonen el lloc que els correspon assumir. En molts casos, en reduir s'activitat a meres declaracions públiques, impedeixen que la resta de la classe obrera, més enllà dels pensionistes, és a dir els treballadors actius, s'uneixin als pensionistes en defensa de l'actual sistema públic de repartiment. Les organitzacions són fonamentals per a vincular a la lluita dels pensionistes als treballadors actius i els joves.

La classe obrera, davant la necessitat de trobar suports per al seu combat, busca punts amb les organitzacions permanents, establint marcs comuns d'enteniment i acció. A Madrid s'ha posat aquesta experiència de manifest en l'enllaç i reciprocitat de suports en els seus respectius combats, entre companys de la COESPE i les seccions sindicals del Metre. Obrint la possibilitat de participació comuna en cadascuna de les manifestacions sectorials organitzades per cada col·lectiu per les seves reivindicacions específiques. D'aquí la perspectiva de participació d'aquests sindicats en la manifestació i concentració davant les Corts del 16 d'octubre convocada pels pensionistes.

Cal lluitar per obrir aquests punts, treballar perquè els treballadors en actiu se sumen a la mobilització del 16 d'octubre.

Per part nostra, donem suport també la iniciativa llançada pel Comitè per l'Aliança de Treballadors i Pobles per a recaptar suports de sindicalistes per a dirigir-se als diputats de PSOE, PODEMOS i ERC plantejant la necessitat d'un govern compromès amb les reivindicacions concretes evocades: derogació de les reformes laborals que imposen la precarietat i ataquen al dret de negociació col·lectiva, derogació de les reformes de pensions, actualització de les pensions a l'IPC, defensa de l'actual sistema solidari de repartiment, derogació de la Llei Mordassa i de l'article 315.3 del Codi Penal que ataquen al dret de protesta social i al dret de vaga.

El cim del G-7, sota el signe de la inquietud general

Del 24 al 27 d'agost, s'ha celebrat en Biarritz (França) -sota un desmesurat dispositiu policial, amb més de 16.000 agents entre Espanya i França- el cim de l'anomenat G7, que ha comptat amb la presència dels principals dirigents dels països imperialistes. Una reunió que mereix ser analitzada.

Que és el G7

El G7 no és una organització formal, sinó que es tracta de reunions periòdiques entre els caps d'estat i de govern de França, els Estats Units, Regne Unit, Alemanya, el Japó, Itàlia i el Canadà, grans potències imperialistes que representen el 50% de l'economia mundial. Algunes vegades s'ha reunit com G8; incloent-hi a Rússia, però aquesta està exclosa amb motiu de les sancions per la qüestió de Crimea. També han participat en la reunió representants de la Unió Europea, de l'ONU, el Banc Mundial, l'FMI, la OIT, l'OCDE, l'OMC i convidats de diferents països, incloent-hi a Pedro Sánchez.

Macron, estadista?

Mancant una mica millor, la premsa ha resumit la reunió assenyalant el paper jugat pel president de França, Emmanuel Macron, com a "estadista" que ha intervingut entre els uns i els altres. Sense detenir-nos en una anàlisi més detallada, convindria assenyalar que aquí sembla aplicar-se el refrany que diu que "al país dels cecs, el borni és rei": amb Trump, tenallat per una crisi interna, enfrontat amb tots i retirat de l'acord sobre canvi climàtic i de l'acord nuclear amb Iran, Boris Johnson entotsolat en el seu Brexit (i en vespres de proposar la suspensió del Parlament, mesura que alguns consideren un tipus de cop d'Estat), Àngela Merkel malalta i en retirada, el president del consell italià, Giuseppe Conte, dimitit i Justin Trudeau nouvingut (i qüestionat pels rumors de la seva implicació en casos de corrupció), no feien falta grans habilitats per a destacar en aquest cim.

L'amença de recessió, en el centre

El que ha sobrevolat el cim ha estat, sobretot, la inquietud generalitzada dels participants per l'amença d'una nova recessió econòmica, quan a penes respiraven per la "sortida de la crisi".

En aquest sentit, Jean Paul Trichet, expresident del Banc Central Europeu, declarava a un mitjà francès el 25 d'agost: "la desacceleració de l'economia mundial és molt visible. Observo un creixement de les imprevisibilitats i de les incerteses, vinculat a les decisions de Donald Trump. Una recessió és, per tant, inevitable. Vindrà dels Estats Units i copejarà durament a Europa". I, respecte a la "guerra comercial" entre els EUA i la Xina, Trichet afegeix que "aquesta querrel·la és molt preocupant. Qualsevol que siguin les peripècies futures, és l'origen de l'alentiment del comerç mundial".

El Banc Central Europeu, després de la seva última reunió, publicava el 22 d'agost que "existeix ara una gran probabilitat que l'alentiment que va aparèixer l'any passat duri més d'el que es preveu". Per part seva, l'FMI deia, fa poques setmanes, que "en conjunt, estimem que les pujades dels drets de duana entre els EUA i la Xina, incloent-hi les aplicades ja en 2018, podrien reduir el PIB mundial en un 0,5% en 2020".

El 19 d'agost, la National Association for Business Economists indicava que un 38% dels 266 economistes americans interrogats sobre aquest tema estima que els Estats Units cauran en una recessió en 2020 i un 34% que en 2020.

La crisi generalitzada de les indústries europees, amb Alemanya al capdavant, i en particular la de la indústria de l'automòbil, medullar en el cas d'Espanya, no auguren gens bo.

Una crisi de sistema

És el sistema capitalista en el seu conjunt el que està tocat. Des de fa anys, tots els governs imperialistes, per comp-

te del capital, han actuat per a rebaixar el cost de la força de treball, assestant els cops més rudes contra les conquestes socials arrencades per la classe treballadora. Tot això amb l'objectiu d'aconseguir sempre majors beneficis. Però la plusvàlua, objecte de l'explotació, exigeix per a materialitzar-se que les mercaderies fruit del treball siguin venudes en el mercat. I aquí es xoca amb els límits del sistema.

En nom de la defensa estricta dels interessos americans, Trump ha posat en qüestió nombrosos acords comercials internacionals, produint així una contracció del mercat mundial i una amenaça de recessió. Alhora que aquesta superproducció de mercaderies, les retallades en la capacitat de compra de les poblacions treballadores han reduït també la venda de mercaderies.

Els dirigents capitalistes s'inquieta. D'aquí l'acord d'intentar reprendre les negociacions dels EUA amb la Xina i potser també amb Iran, així com els possibles avanços cap a un compromís en relació amb les taxes a les grans tecnològiques.

El temor a noves explosions de masses

Per sobre de les diferències entre els uns i els altres sobre diferents qüestions, una preocupació comuna és compartida pels dirigents reunits en Biarritz: la inquietud per una situació en la qual aquesta política és resposta amb grans explosions socials, com la mobilització del poble algerià i la revolta de Hong Kong posen de manifest.

En el fons, això és el que ha portat als caps de totes les grans potències imperialistes a tancar files, la qual cosa ha portat a Trump a declarar que "Ha estat molt particular, dos dies i mig de gran unitat". La qüestió és quant durarà això.

En tot cas, les conclusions del G7 no semblen haver estat de gran ajuda per al convidat Pedro Sánchez en el seu dilema sobre com formar govern.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta